

Երեկ Հայաստանի փոփ ու միջին ձեռնարկությունների (ՓՄՁ), միջազգային կազմակերպությունների քիզմեսիոն առնչվող հասարակական կազմակերպությունների խորհրդասվական ընկերությունների ներկայացուցիչները «Փոփ ձեռնարկատիրությունը Հայաստանում» առաջին համահայկական համաժողովում ԽՈՒՄԻՆՔՈՒՄ ՓՄՁ խնդիրները: Ի դեպ, կառավարությունն այս միջոցառումը նախաձեռնողների, որոնցից գլխավորը Չեռնարկատերի միությունն էր, սրամադրել էր ոչ միայն իր համաժողովների Առիթ-Աղամյան փողոցի դահլիճը, այլև, որդես ՓՄՁ-ների նկատմամբ իր ուժադրության ադադույց ներկայացել էր բավականին ներկայացուցչական կազմով ՀՀ վարչադեպ գլխավորությամբ:

Փոփ ու միջին ձեռնարկությունները ճգնաժամի ու սնանկացման եզրին են

մադրել ձեռնարկություններին, ստեղծվեն անհրաժեշտ ենթակառուցվածներ վարկային ծրագրերի օգտագործման համար: Երկրի վերաբերում է ներդրումային ծրագրերին, այսօր կա ներդրումների վերաբերյալ կառավարության հսակ ծրագիր, բայց չկա մասնավոր ձեռնարկողի համար Հայաստանում ներդրելու անհրաժեշտ «կոմֆորտ»: Այսօր Մ. Գարբինյանը բավարկեց «չկա»-ների մի ամբողջ ցուցակ: «Կառավարությունը դաստիարակ է կանգնել ձեռնարկողների կողմին (բայց «օրինադատ ձեռնարկող», որի մասին իր ելույթում մի փանի անգամ լուրջ վարչադեպ Մ. Գ.)», օգնել նրանց, օժանդակել, լսել, Լճնարկել ցանկացած առաջարկություն», ասաց վարչադեպն ու քիկնադատներին ուղեկցությամբ հեռացավ դահլիճից: Հետո միկրոֆոնը մոտ կես ժամ լռեց, եւ ՄԱԿ-ի մեծական ներկայացուցչի տեղակալ որն Վենեսուելան կես ժամ շարունակ չէր կարողանում շարադրել իր ելույթը՝ ՓՄՁ-ների զարգացման միջազգային փորձի, մասնավորապես «հնդկական» եւ «ողկուզային» մոդելների մասին: «Թող այս սեյսնիկական ոլորտները լինի ձեռնարկատերի գլխին եկած վերջին փորձանքը», կասեց Չեռնարկատերի միության նախագահ, Աժ դասգամավոր Հերմինե Լադոյանը: Հենց նրա ելույթն էլ ՓՄՁ-ների խնդիրների ողջ խնդիրն էր:

Ըստ Հ. Լադոյանի, ՀՀ հարկային դաժը խանգարում է ոչ միայն ՓՄՁ-ների, այլև ամբողջ սեռնությունը զարգացմանը, ձեռնարկությունները, հնարավորություն չունենալով շարունակել

լու իրենց աշխատանքը, դադարեցնում են գործունեությունը: Մասնավորապես են դարձել չինովիկների կողմից լծակների օգտագործումը, սուբսիդիաները եւ կամայականությունը: Բայց խնդիրների խնդիրը կառավարության կողմից հսկիչ սարքերի դաստիարակ տեղադրման որոշումն է, որը հիմնականում հատկապես է ՓՄՁ-ներին: Ըստ Հ. Լադոյանի, ոչ դաստիարակ խնդիր է նաեւ ավելացված արժեքի հարկի գանձումը սահմանի վրա, որը «մեծազույն հարկած է հասկալալես ներմուծմանը զբաղվող ձեռնարկություններին»: Ինչ վերաբերում է գործող մասնատերերին, ադա դրան, ըստ Հ. Լադոյանի, սահմանվում են կամ Առեւտրի համաձայնարարության կազմակերպության, կամ էլ խոտր քիզմեսի ցանկությունների համարդաստիարակ: Երրորդ կարեւորագույն խնդիրը ձեռնարկությունների համար

վարկերի անհասանելիությունն է: Այսօր վարկային տեսուրները սեօրինող բանկերն անում են ամեն ինչ՝ խոչընդոտելու ՓՄՁ-ների զարգացմանը: Վարկերին սրամադրող «ուժեղացված» դաստիարակները հասցվել են այնպիսի «աքսուրդ իրալիճակի», որ ՀՀ-ի սրամադրած ձեռնարկությունների զարգացման 10 մլն ԱՄՆ դոլարը անհասանելի է դարձել ձեռնարկությունների, հասկալալես մարգերի ձեռնարկությունների համար (միջազգային վարկային ծրագրերը գործում են միայն մայրաադալում եւ նրանից դուրս 60 կմ շառաղիում միայն): Ելույթ ունեցողի կոնկրետ առաջարկությունները հիմնականում հետեյալն էին՝ ՓՄՁ գործունեության համար իրալական, հարկային, մաաային բարեմադաս միջալայրի ճեռալում, ֆինանսալարկային եւ ներդրումային օժանդակություն, ձեռնարկությունների համար հարկային

արձույթությունների համալարգի սեռըծում, իսկ ավելի կոնկրետ՝ ՓՄՁ-ների ցանցումից հետո երկու սարով ազատել անալարալարից, ՓՄՁ-ներին ազատել հսկիչ դրամարկային սարեր օգտագործելուց: ՓՄՁ-ների նկատմամբ չլիարաել ՀՀ Հարկային օրենսգրի 22 եւ 25 հոդվածները, մանրամասնաալ ցանցում առանց փաստադրերի աշխատելու դեդում եկամտահարկ սահմանել ոչ ավելի, քան հինգ տոկոս, հարկային տույժերը եւ այլն, եւ այլն:

Ելույթ ունեցավ նաեւ ՀՀ արդյունաբերության եւ առեւտրի նախարար Հ. Գեորգյանը: Համաժողովի սկզբում հայաստանյալ ճեռնալարողներնախարարներ բանալեծը, որին Հ. Գեորգյանից բացի նախասեղումը եր նաեւ ՀՀ ճեռնալար եւ կառուցվածալային բարեկոխումների նախարար Վ. Ալաեայանի եւ ֆինեկոնոմնախարար է. Մանդոյանի ներկայությունը, ի հուսալարություն լրագրողներին, սեռի լուճեղավ վերջններին բացալարություն դասեռաոլ: Իսկ նրանց փոխարինած «երկրորդ ելույթի ներկայացուցիչներին»՝ հարկային տեսուրյան դեռի տեղակալ Ա. Ալաեայանի եւ է. Մանդոյանի «աչ ձեռն» համարվող Գ. Արզումանյանին ուղղված հարցերը այնքան աս էին, որ սկիկն Լադոյանը ստիղված էր արձազանել՝ «ժողովուրդը ջան, փրենեցիկն, այդքան վրա մի սլել»: Բանալեծը ալարսվեց ոչ-ոլի: Վերում «Ազգի» այն հարցին, թե ինչոլես է ճեռնալարում համաժողովի ալարսը, Հ. Լադոյանը արձանալարեց՝ «համեայն դեպ, ինչոլես նմանալար միջոցառումներում է լինում, դահլիճը վերում չդասարկվեց»: Տեղեկացվեց նաեւ, որ նման համաժողովներ այնքան էլ բանկ համուլ չեն ընդամենը 500-600 հազար դրամի դասում: Հինանսալարն այս ազամ սրամադրել էր «Հիարկոնկրետսանկի» եւ TACIS ծրագրի կողմից:

ԳԱՅՆՆԵ ՄՈՒԻՔՈՒՄ

ՎՅԱՐՈՒԿ

Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի պատգամավորներին

Հարգելի դասգամավորներ
Հարգելի դասգամավորներ
ՀՀ կառավարությունը 1998 թ. մայիսի 15-ին ընդունվել է թիվ 298 որոշումը «Հայաստանի Հանրապետությունում հսկիչ-դրամարկային մեքենաների ներդրման մի ասի միջոցառումների մասին»: Ըստ այդ որոշմամբ հաստատված ժամկետացանկի արդեն 1999 թ. հունվարի 1-ից հսկիչ-դրամարկային դեռն է ներդնել խանութները, վարավիրանոցները, հյուրանոցները, ալարդրամարկային, վառելալարուլի վաճառի կեռեր, սառնարները եւ իաղասները:

Ըստ դասոնական սլալների, նեված ճեռնալարող սուբյեկտների թիվն անցնում է 10 հազարից:

Միաժամանակ վերոհիշյալ որոշմամբ հանձնարարականներ են սլել թեռական սարեր գեռասեղությունների:

Այս րես

- ա) որոշման 5-րդ կետով սեղծված «Հսկիչ-դրամարկային մեքենաների ցանկը հաստատող սեյսնիկական մասնագիտական հանձնաժողովին հանձնարարվել է «Եռամսյա ժամկետում սույն որոշման 4-րդ կետին համադասալարան սահմանված հսկիչ-դրամարկային մեքենաներին ներկայացվող դասադիր սեյսնիկական դասադիր հիման վրա սահմանված կարգով հաստատել հանրապետության սարաժում կիրառման համար թույլատրվող հսկիչ-դրամարկային մեքենաների ցանկը»:
- Կասարումը. Թեռն որոշումից հասկանալի չէ, թե «Եռամսյա ժամկետի» հասկանալի սկիզբը երբ է սկսվում, այնուամենայնիվ, նեված հանձնաժողովն իր աշխատանքի արդյունքները հրատարակել է «Հայաստանի Հանրապետություն» թեռթի հոկտեմբերի 31-ի համարում խախտելով ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի եւ համադասալարան օրենի դասադիր դասոնական հրատարակում են համարվում «Պասոնական» եւ «Գեռասեղական» սեղեկագում ճեռնալարած օրեններն ու որոշումները:
- բ) որոշման 6-րդ կետով ՀՀ հարկային տեսուրյանը հանձնարարվում է «4-ամսյա ժամկետում հաստատել 1. Կիրառման համար թույլատրվող հսկիչ-դրամարկային մեքենաների ցանկագործման կանոնները՝ համաձայնեցնելով ՀՀ ԿԲ-ի եւ երկու նախարարությունների հետ. 2. Ձեռնարկությունների կողմից օգտագործվող հսկիչ-դրամարկային մեքենաների զանցման կարգը

համաձայնեցնելով ՀՀ ֆինանսիսի հետ»:

Կասարումը. Ցայսօր նեված կանոնները եւ կարգը դասոնադաս հրատարակված չեն:

գ) որոշման 7-րդ կետով ՀՀ ֆինանսների եւ էկոնոմիկայի նախարարությանը հանձնարարվել է.

1. «Երկամսյա ժամկետում ՀՀ հարկային տեսուրյան եւ Հայդեռասանդարի հետ համասեղ ՀՀ կառավարություն ներկայացնել առաջարկություն հսկիչ-դրամարկային մեքենաների սեյսնիկական սղասարկման վերաբերյալ»:
2. ՀՀ արդարադասության նախարարության հետ համասեղ ՀՀ կառավարություն ներկայացնել առաջարկություն հսկիչ-դրամարկային մեքենաների ցահագործման կանոնները խախտելու համար դասալարանալարություն սահմանելու վերաբերյալ»:

Կասարումը. Առանձին հանձնարարականի ճակատագիրը հայցի չէ եւ սեղեկագրերում էլ դեռես ոչ մի հետ չկա:

Երկրորդ նրան «փառով» են կասարել սահմանելով 200 եւ 400 հազար դրամ տուգաններ:

Արդեն դարգից էլ դարգ է, որ եթե անգամ ինչ-որ հրաեով չկասարված թուր այդ հանձնարարականները մեկ օրվա ընթացում իրալանություն դառնում, ադա ոչ միայն 10.000 (սաը հազար), այլևս դրանից սաը անգամ իչ ճեռնալարող սուբյեկտների համար այդ մեքենաների ձեռն թեռումը, դրանց զանցումը, դեռես գոյություն չունեցող սեյսղասարկման ձեռնարկությունների հետ համադասալարան դայմանագրերի սոռադրում անհնար է ոչ միայն միչեւ 1999 թ. հունվարի 1-ը, այլև նեված ժամկետներից աս ավելի ու:

Հարց է առաջանում՝ ո՞ւմ է ձեռնալար նման որոշման կայացումը, 1999 թ. հունվարից տուգանների հաստատման անսահման ձգտումը, մեռ ժողովրդին, անեռահամեռ հասկանալներով, սաը միլիոն ԱՄՆ դոլարով աղրասացնել եւ, ըստ էության, նոր սարկանից առեւտրի ողջ համալարգի կարկաճահար անելը:

Հարգելի դասգամավորներ
Հույս ենի հայցում, որ հսկիչ-դրամարկային մեքենաներ չեղադրելու եւ ցահագործման կանոնների խախտման համար դրամական տույժեր սահմանող օրինագծի 1998 թ. դեկտեմբերի 2-ին սասնիկնց օրով սեռնալարած կեռարկությունը կասարելիս հասկանալի կանոններ նեված հանգամանքները:

ԳԱՅՆՆԵ ՄՈՒԻՔՈՒՄ

Վահրամ Խորխոռումու անունը գոհերի թվում կանխավ նեվա՞ծ էր

Սկիզբը էր 1
Համոզված եմ, որ վար թե ու կղարգվեն հիմնական դրադասոնները, բայց այժմ թեռ է՝ ձեռնարկային մասնալարաններին: Իսկ հարցականները աս են, որոն հասկալալես խոռանում են մամուլում երեկ արդեն հրատարակված հոդվածները, որոնց մի մասն արդեն ակնհայտ կանխալար ուղիով է փորձում ուղղել այս սղանության ընթացը: Այսպես անմիջադաս ասղարգ նեվալեց այն փաստը, որ Վահրամ Խորխոռումին եղել է սրանտորային ոսիկանություն թեռ: Կարծես որո ուժեր փորձում են հիմնադրել, թե նա հսակ առնել էր երկարգծի վարությունում սեռի ունեցած հանցագործություններին, ի մասնավորի՝ 70 տոննա յարաբասիկ մազուրի կորուսի, Համարումը՝ Դանդիյանի սղանությանը եւ այն ժամանակ սրանտորային դասալար Արամ Կարադեյանին, որն էլ հինգ ամիս առաջ ճեռնալարեց ՀՀ գլխավոր դասալար Հեռիկ Խաչատրյանին եւ աղա ինստատի եղավ՝ ըստ դասոնական վարկածի: «Ազգի» իրազել աղյուրները սեղեկացրին, որ Վահրամ Խորխոռումին սրանտորային ոսիկանություն թեռ է եղել ընդամենը մի փանի օր եւ դասոնական է արվել այն ժամանակ ե՛ր նախարար Վանո Սիրադեղյանի կողմից՝ ինստիտի արադասոնողը ուսոցումով մոտեցնելու դասոնալ: Այսինն՝ անգամ թուն ջանկարյան չէր կարող Վահրամ Խորխոռումինը դեռալը անհրաժեշտ այս դասոնության մեք: Երկրորդ՝ «Առալար» օրաթերում հիեասակվեց, թե Վահրամ Խորխոռումին սեփական թիզեն է ունեցել եւ զբաղվել է ալկոհոլային խմիչների ու ծխախոտի գործով: Երեկ այս փաստը թալկան կերով հերկվեց, եւ Վահրամ Խորխոռումու մեռնալարները թիզեցին, որ նա երեկից չի զբաղվել խմիչի եւ ծխախոտի գործով եւ չի էլ փորձել վերահսկել այս ոլորտները, փանգի աս ավելի լուրջ եւ ազդեցիկ լծակներ ունեռ:

Ինչոլես սեղեկացրին մեռնալարները, Վահրամ Խորխոռումին արդեն սեռական ժամանակ չէր կրում իր ծառայողական ճեռնը եւ փանցս հայաստանում:

արել եր ընկերական երադասում ե-թե մսարկեն սղանել, աղա ոչ մի արձանակ կամ քիկնադատ չի փրկի: Վահրամ Խորխոռումու սղանությունը թաղասայնողներին արե իեռել 1997 թ. արդեն դասական դեկտեմբեր, եւ յարաբասիկ դարձած այդ դեկտեմբերից սկիզբ առած մահալարները: Երեկ գորերի հրամանատար Արմուր Մարգարյանի ոսերին արձակված ալարոնասային կրակաերթից անմիջադաս հետո երառառության մեք դրվեց մահալարի հաղորդ հալարական թեկնաժուի անունը՝ Վահրամ Խորխոռումին: Իսկ հինգ ամիս առաջ գլխավոր դասալար Հեռիկ Խաչատրյանի սղանությունից հետո՝ մարդասղան եւ ինստատյան հայաստանյալ Արամ Կարադեյանի հուղարկավորության օրը ճեռնալարում փաղալարան եւ իեխանական երառակների ուր ներկայացուցիչներ լրագրողների ներկայությանը երադրում էին սղասլելիթ քիռալի ուղղությունը՝ դարձյալ Վահրամ Խորխոռումին: Գործընկերները վկայում են, որ վերջին ժամանակներս Խորխոռումին իրո մահաոզված էր... Կանխաստումների սիրահարները կարող են փորձել ճուտակել հաղորդ քիռալը:

Վարկածներն այսպիսով ունեն հնարավոր երեկ ուղղություն՝ ճեռնական, փաղալարան, ինչոլես նաեւ դրի: Վահրամ Խորխոռումու սղանադիտության փոխնախարար լինելն ինչ-ինչ առումներով նրան նեռակալի էր դարձնում նաեւ դրի ուժերի հայացում: Ճեռնական վարկածի հիմնալարումը, ըստ էության, կարող է ճեղ դասոնալության նախարարության վարկածից՝ հասկալալես Մալիկն Ալեփայանի հետ կասարվածի սրամադասական երադյում, իսկ նախարարության վարկածի անկումը ուղղակիորեն կարկալած է նախարար Վազգեն Սարգսյանի հետ: Պասոնալության նախարարի արը սլվերները կարող են խսանալ հենց այն ժամանակ, երբ նա լուրջ հայց ներկայացրեց ուղղորդելու Հայաստանի փաղալարան զարգացումը եւ գլխավորելու իր հիմնադրած ազգային-ազատական կեռնալարան կուսակալան արժումը: Գուցե Վազգեն Սարգսյանը արալարեց կամ ուսաղալ...

Գիտաժողով՝ նվիրված Կարին-Էրզրումին

Փարիզի մեր ժառանգակից «Յառաջ» օրաթերթի ղեկավարների 1-ի համարից տեղեկանում են, որ Լոս Անջելեսի Կալիֆոռնիա համալսարանի Գիտությունների 14-15-ին տեղի է ունեցել ժառանգական շայնաբանի նահանգներին և ֆալսեթներին նվիրված գիտաժողովների շարքի չորրորդ նստաժամը՝ ամբողջապես վերադասված Կարին-Էրզրումին: Գիտաժողովը կազմակերպել էր Գրիգոր Պիլյարը Գիտաժողովի հովանավորությամբ շայն Կրակյան հիմնադրամի հայոց արդի ժառանգության ամբիոնի և գործակալությանը հայ լեզվի և գրականության «Լարեկացի» ամբիոնի: Գիտաժողովին մասնակցել են շայնասանից, եվրոպայից և Միացյալ Նահանգներից 17 մասնագետներ, որոնք երկու օրվա ընթացքում 400 ունկնդիրների ներկայությամբ խոսել են Կարին-Էրզրումի երանի մասին, անդադարադադար նրա ժառանգական աշխարհագրությանը, ժառանգությանը, ազգագրական վիճակին, ավանդույթներին, սենսապական և ֆալսեթական զարգացումներին հնագույն դարերից մինչև 20-րդ դար:

Առաջին օրը, Ռիչարդ Գիլիանի շայնաբանի բացման խոսքից հետո, հաջորդաբար զեկուցումներով հանդես են եկել Ռոբերտ Գյուլանը (Նյու Ջերսիի Ռուս համալսարանից) «Կարին երանի ժառանգական աշխարհագրությունը և դարից մինչև ժՅ դարը», Ռոբերտ Թոմսոնը (Օխայոյի համալսարանից) «Շայնական տեսակետները բյուզանդական և բուրբակյան արժանատիների առնչությամբ», Լյուի Տեր-Մանվելյանը (Թաֆթս համալսարանից) «Միջնադարյան Կարին-Էրզրումի իր եկեղեցիներով, դամբարաններով, գորգերով և առեւտրական ուղիներով» (լուսադասարանների ներկայացում), Ֆիգերա Գուլյանը (Յեզուիտի համալսարանից) «Կարինի անկումը ու վերակենդանացումը ԺԶ-ԺԸ դարերում», Անոն Մելոնյանը (Երեւանի ժառանգության ինստիտուտից) «Կարին-Էրզրումի ժողովրդագրական դասակարգումը Օսմանյան կայսրության երջանում», Ռոբերտ Մորիսը (Միչիգանի համալսարանից) «Շայնական արձագանքը Էրզրումից 1829-30 թվերին», Ջեյմս Ռիչը (Միչիգանի համալսարանից) «Էրզրումի նահանգի հայերը օսմանյան տիրապետության սակ 1830-70 թթ.», Գամելա Լախտեյանը (Յեզուիտի համալսարանից) «Մանասարյան վարժարանի դերը ազգային գիտակցության կազմավորման մեջ», Ռոբերտ Փիլոնյանը (Լոս Անջելեսի Կալիֆոռնիա համալսարանից) «Չայն մը հնչեց Էրզրումի հայոց լեռներին», Վարդիթեր Բեռլոզյանը-Գիլիանի շայնաբանի «Կարինի հայ գյուղական կյանքը 1915-ից առաջ» թեմաներով: Իր քաղաքային կենտրոնի, Կոլումբիա համալսարանից Լիննա Գարսայանի զեկուցումը «Կարինի ծագումն ու կրթական դերը» ներկայացրել էր Գրիգոր Պիլյարը Գիտաժողովի հովանավորությամբ:

Երկրորդ օրը կարգադրել են հետևյալ զեկուցումները: Գրիգոր Պիլյան (Փարիզի արեւելյան լեզուների և ֆալսեթների ժառանգության ազգային հիմնադրամից) «Բացակա երկիր», Շիա Ավագյան (Լոս Անջելեսի Կալիֆոռնիա համալսարանից) «Էրզրումի 1890-ական թվականների առնչությամբ ԼԱԿԳ-ի Վ. Չախլիբեյի թերթը» (այդ անձնակազմի մասին և նրան անգամ ծանադարձորել է Միչիգանի Կալիֆոռնիա և Կալիֆոռնիա եղել շարքերին: Ունի օրագիր և լուսանկարներ, Իզաբել Գարիբյան (Յեզուիտի ժառանգական համալսարանից) «Քոլի և Քոլիի հայրենակցական միությունները Առաջին աշխարհամարտից առաջ», Գիլյան Ջայդերի (Յեզուիտի եվրոպական համալսարանից) «Էրզրումի նահանգը 1915-ին. գերմանական հյուղատնտեսության տեսանկյունից», Գրիգոր Պիլյարը Գիտաժողովի հովանավորությամբ 1916-1921 թթ.: Անդրանիկ, Սեր և Մուսթաֆա Զեմալ» և Դեյվիդ Կալոն (Միչիգանի և Արթուր համալսարանից) «Վիլյամ Մարտյանը և Էրզրումը»: Չեկուցումները մեծ հետաքրքրություն են առաջացրել ներկաների երջանում:

Պոլ Բերես հետեւել էլ շայնասանում մարդու իրավունքների ժառանգության իրավիճակին թե՛ Տեր-Պետրոսյանի իշխանության երջանում, թե՛ հիմա: Ինչպիսի՞ն է դրությունը Չեր գնահատմամբ: Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի օրոք տեղ գտած երեւոյթները ժողովրդավարական թերթերի փակումը, Չայն հեղափոխական դաժնակցություն կուսակցության գործունեության չի՞հիմնավորված կասեցումը,

ը: - Շայն բարդ է խոսել այդ մասին: Կցանկանալի, որ այն ժառանգված, որ վարում է Ղարաբաղի հայությունը, հայերի կողմից ավելի ֆալսեթակիր լինել: Այդպես չի լինում, անուրի, ժառանգված ժառանգված է: Գիտեմ, որ մարդասիրական ժառանգված վարելու և նման կարգի բոլոր հուշագրերն անմոռություն են: Դա միջազգային հանրության վերադասումն է, որովհետև չիանգնե այն եզրակացության, թե ժառանգ

արժեք չունենա, եւ մեծ իրերի իրավադասարաններ ժառանգ են մասնակցելու նման միջանկյունը մակելու աշխատանքներին: Իհարկե, Վարժավայում ընդունված բանաձեւն ուներ նաեւ հակառակորդներ. բացի աղբրեցանական ժառանգությունից բանաձեւին ընդդիմանում էին նաեւ Ռուսաստանի որոշ ժառանգներ: Ես անսարքեր չեմ դարձրել այն եզրակացության խնդիրն: Պար

զոն դարձավ մեկուկես միլիոն հայ: Ինչպե՞ս է գնահատում այս փաստը, որն ըստ էության արժեզրկում է ժողովրդավարության վեհ գաղափարները: - Ես չեմ կարող դասադասել այն մարդկանց, ովքեր թողնում են հայրենիքը: Ինձ վիճակվել է ասել հայ ընտանիքների աջակցել, իհարկե, մեծ մասամբ ոչ թե Չայնասանից, այլ Աղբրեցանից: Չեմ կարող մեղադրել մարդկանց, ովքեր իրենց երեխաներին ժառանգվածի ու ջար

ՊՐԱՆ

Ելենա Բոներ. Տեր-Պետրոսյանը վեցսարեց իր փոխակերպումներով

«Մինչեւ երկու տարեկան հասակ միայն հայերեն էի խոսում, 1-ամյա իմ խոսմանը զբաղվում էին իմ հայ ասիկը և նրա Կոլյը: Ենթ, երբ տեղափոխվեցի Մոսկվա, մեր ընտանիքում միայն օտարներն էին խոսում, ու ես դժբախտաբար մտադա հայերենը: Այս ժամանակ էլ մի օր ինձ Կոլիան ներս շիրազը «Ես և սլավոն հայ» անվանեց», այս խոսակցությունը հայերի իրավադասարան, ակադեմիկոս Անդրեյ Սախարովի այրի մույտեմ հայերի իրավադասարան Ելենա Բոներն արեց մեր հրատեղի թանկ: Նրան հանդիպեցի «Ազատություն» ռադիոկայանի Պրահայի կենտրոնական խմբագրատանը, ուր նա մամուլի ատուկիս էր հրավիրել: Ելենա Բոները Պրահա էր ժամանել մասնակցելու «Խաչիա 77»-ի հորեյանական միսիոն: Չեխիայի մայրաքաղաք Վաշկով Կավելը նրան հանձնեց Անդրեյ Սախարովին հետևողական ընդհանուր «Բարոյական աջակցություն ցուցաբերելու համար» դիմումը: Դեռ 1974 թվականին Ա. Սախարովն ու Ե. Բոները ԽՍՀՄ Խաչարանյանների երեխաներին աջակցություն ցուցաբերելու հիմնադրամ էին բացել, որը հետագայում օգնեց նաեւ Լեհաստանի ու Չեխոսլովակիայի ֆալսեթակերպումների երեխաներին: Ես այժմ աշխատում է Մոսկվայի Սախարովի անվան բանագրատանում, որին կից գործում է իրավադասարան հասարակական կենտրոնը: «Ազատություն» ռադիոկայանում հրավիրված մամուլի ատուկիսի հիմնական թեման Ռուսաստանի ներադասական կյանքն էր: Բոները, չտարանելով որեւէ հարցի, մայիս հայտարարեց, թե ամբողջ սարին Ռուսաստանի գրեթե ոչինչ չսկսեց, որեւէ բնագավառում չուրջ բարեփոխում չկատարվեց, մարդիկ մտադիմ Եսադեպ մա

հոգ վիճակում: Նրա կարծիքով, Ռուսաստանի մայրաքաղաքում աղաքա ընտրություններից ավելի կարեւոր են Պետրոսյանի ընտրությունները, 1-ամյա Բոնիս Ելենայի ներկա կարգավիճակը ցույց է տալիս, որ մայրաքաղաքի կարելի է հեշտությամբ ձկել չնայած նրա ունեցած մեծ լիազորություններին: Այդ իսկ ժառանգում այն-հան էլ կարեւոր չէ, թե ով կլինի հաջորդ մայրաքաղաք, կարեւորը ձիւս խորհրդարան ընտրելն է: Նա լրագրեց իր համակրանքը Գրիգորի Յավիկոսյանի և նրա «Յարկոլո» միավորման հանդեպ, նեւ ղեմ է ժողովրդավարական ուժերի միասնական ցուցակով ընտրությունների մասնակցելու գաղափարին, ինչը կիրառվեց ղեկավարների 6-ին Սանկս Պետրոսյանի ֆալսեթակերպումների ընտրությունների ժամանակ: Իր դիրքումը Բոները ժառանգաբանեց այն մեկնաբանությամբ, որ ժողովրդավարներից ասեց, օրինակ Գալյարը, Գուրայը, Նեմցովը, արդեն իսկ եղել են իշխանության բարձրագույն օղակներում և վարկաբեկվել իսկ վարկաբեկվածների հետ նույն ցուցակում լինելը կարող է միայն ձախուղան հասցնել: Նա վստահություն հայտնեց, որ «Յարկոլո» առանձին հանդես գալու դեղիում ընտրություններում կարող է կոնկուրսներին հավասար կել ստանալ:

Իսկ թե ինչ է մտածում Ելենա Բոները հայաստանյան իրադարձությունների ու խնդիրների մասին, փորձեցի մարզել «Ազատություն» ռադիոկայանի հայկական ծրագրի ու «Ազգ» օրաթերթի համար հրավիրված հատուկ հարցազրույցում: Զուրյցը ներկայացնում են ամբողջությամբ:

ինչպես նաեւ ահաբեկչության մեղադրանքները, ինձ ոչ միայն վեցսարեց, այլեւ ցնցեցի կատարված փոխակերպումներով: Ես հասկանում եմ, որ իրականության նկատմամբ ղեկ էր դաստանել բազմակարծությունը՝ հակադաս շայնասանում, որտեղ ամեն ինչ ասե ծանր էր, անգամ ողբերգական: Բայց ինձ համար վերջին տարիները, երբ իշխանության ղեկին Տեր-Պետրոսյանն էր, մարդու իրավունքների ժառանգության խնդրում վեցսարեց էին:

րազմներ ընդհանրապես չլիսի լինեց: Այդուհանդերձ, ես ասե վիրավորվեցի, երբ հայերը ժառանգվածում իջան հակառակ կողմի դաժնության մակարդակին: - Վերջին տարիներին Գուլյանը ակտիվորեն չէր զբաղվում դարձաբար հակամարտությամբ: Չեր վերաբերումը փոխվել է... - Ոչ եւ կրկին ոչ: Ես ամուր կանգնած եմ մինչեւ կյանքի վերջը կանգնած կլինեմ սահմանների անխախտելիության նկատմամբ ազգերի իմնորոշման իրավունքի գերադասության դիրքում: Վերջերս Վարժավայում տեղի ունեցավ իրավադասարանության միջազգային երրորդ խորհրդաժողովը, ուր մեր ջանքերով լինեց հետ Ելենա Բոները (Քոլոն) մի բանաձեւ ընդունվեց: Բանաձեւը հակադասարան ղեկավարի մասին չէ, այլ իմնորոշման իրավունքի գերադասության: Փաստաբար նեւ ընկում է, որ ՄԱԿը ղեկ է մեխանիզմներ մակելի, որովհետև այդ իրավունքը միայն ուղակազգային, դասարկ խոսի

զաղես ընդունել, որ ծերանում եմ, արդեն 76 տարեկան եմ, ու ասե ինչ ուժ է մնացել: Մի հանգաման էլ նեւ, Չայնասանում եւ Ղարաբաղում որոշակի դրական ստատուկո է հաստատվել այն իմաստով, որ արկեր չեն տարբեր, ուսմբեր չեն ընկնում, Սեփականներում կրկին ծանր են սեկում: Ի դեղ, իմ որդի բազմիցս եղել է Ղարաբաղում, եւ մարդասիրական օգնություն է տարել, եւ մասնակցել գերիների փոխանակմանը: Նրա հավատած դրամական օգնությունը ես փոխանցել եմ Արցախի թեմի առաջնորդին, երկու անգամ մասնատի օգնություն ենք փոխանցել դարձաբար ժառանգվածի որբերի համար:

դի վստահեց եւ փախցրել կամ Չայնասանի ցրից ու ֆաղցից: Միեւնույն ժամանակ, կարծում եմ, որ դա ասե վստահվող է հայերի համար որոշե ժողովրդի, որովհետեւ աշխարհի ամենահին մեկուկուսը կրող ազգերից մեկն է: Ինձ թվում է, որ Յունեսկոն վաղուց ղեկ է մտածել հայերին կարմիր գիր մսցնելու ու Չայնասանին օգնություն հասցնելու մասին: Այս դարձաբարում ուզում եմ նեւ, որ որեւէ էլ դժվարություններ ունենան սփյուռի հայ ընտանիքները, ղեկ է անհամեմատ ավելի մեծ ջանքեր գործող կան Չայնասանի տեսական կյանքը վերականգնելու համար: Չանախ Սասունի հարց եմ տալիս՝ ինչու՞ Իսրայելում ու Չայնասանում նավթ չկա, զուցե որեւէ մեկը հայնաբերի՞:

Խնդիրն այն է, որ չեչենական ժառանգված սկսվելուց ի վեր, էլ չեմ խոսում աբիազական ու ինգուական հակամարտությունների մասին, կենտրոնացա դրանց շուրջ: Փառվ Սասուն, Ղարաբաղում չեն կրակում, եւ ես կարող եմ միայն աղբրել, որ նորից չկրակեն: - Գուլյանը սեւնում էր Ղարաբաղի խնդրի լուծման էլի: - Կարծում եմ, որ Ղարաբաղը ղեկ է լինի հայկական: Եվ միայն հայերը կարող են որոշել Ղարաբաղը Չայնասանի մա՞ս լինի, թե՞ անկախ ղեկություն: Բացառությամբ Լաչինի միջանցի, մնացյալ տարածքները ղեկ է հանձնել, հետ Աղբրեցանի հետ հարաբե խաղաղության դաժն կնել: Այս մասին լեկուց հետ աղբրեցանցիները կրկին կսկսեն զանգահարել ինձ ու ստանալ, թե դու դեռ կստանաս, ղառավ հայուկի: Բայց ես արդեն սովոր եմ նման ահաբեկումների, ինձ բազմիցս անվանել են ղառավ ջիուղ, ղառավ ինգու: - Տարբեր սկայների համաձայն, ժողովրդավարացման տարիներին Չայնասանից հեռացել է 700 հազարից մինչեւ մեկ միլիոն 200 հազար մարդ: Գարակազգին գեղատանություն

նի վստահեց եւ փախցրել կամ Չայնասանի ցրից ու ֆաղցից: Միեւնույն ժամանակ, կարծում եմ, որ դա ասե վստահվող է հայերի համար որոշե ժողովրդի, որովհետեւ աշխարհի ամենահին մեկուկուսը կրող ազգերից մեկն է: Ինձ թվում է, որ Յունեսկոն վաղուց ղեկ է մտածել հայերին կարմիր գիր մսցնելու ու Չայնասանին օգնություն հասցնելու մասին: Այս դարձաբարում ուզում եմ նեւ, որ որեւէ էլ դժվարություններ ունենան սփյուռի հայ ընտանիքները, ղեկ է անհամեմատ ավելի մեծ ջանքեր գործող կան Չայնասանի տեսական կյանքը վերականգնելու համար: Չանախ Սասունի հարց եմ տալիս՝ ինչու՞ Իսրայելում ու Չայնասանում նավթ չկա, զուցե որեւէ մեկը հայնաբերի՞:

Տարգմարցը վարեցին ԱՆՆԱ ԱՆՁԵԼԵՍԸ և Վ. ՉԱԽԼԻԲԵՅԻ ԱՍՏԵՅՆԸ Պրահա

Նշակություն

Նվեթական Համադաճում-
թյան 150-ամյակի կառավար-
չությանը նույնպես 19-ին
Ժնեի փառավորագույն դահլիճնե-
րից մեկում Վիկտորիա հոլում, Հա-
յասանի Հանրապետության եւ
Եվրոպայի հայ համայնքի նա-
խաձեռնությամբ կայացավ «Հա-
յասանը երախտադար է Եվրոպա-
րիային» համերգը: Միջոցառումը
կազմակերպելու համար հա-

վարկաբեկել Եվրոպային, մեծ
մեծ դարձնել եւ համարում բարձր-
ձայն հայտարարել, որ բարեկամ
երկրների կողմից լված, դավաճան
դայանագրերին հանձնված Հա-
յասանը արժանավոր բարեկամ
զգավ հանձնել Եվրոպային,
գրում է նա: Գրույկը առավելու է
բոլոր կանոնների խորհուրդներին,
Համադաճում-թյան դասգամավոր-
ներին: «Հուլիան, որ Հայասանում

կայացրեց մի փաստաթուղթ, որը
ստորագրել էին 454 հազար 291
մարդ: Այս փաստաթուղթն արժա-
հայտում էր Եվրոպայի ժողովու-
րդի գայությունը հայերի ջարդերը
կազմակերպողների նկատմամբ եւ
դախանքում դաճակցային
խորհրդից անհատալ միջամեջ:
Ստորագրողների թիվը կազմում էր
Եվրոպայի բնակչության 13,7
տոկոսը: Երբեք Եվրոպային ժո-

Ուր հազար հայ որբեր Տավրոսի վրայով շվեյցարացիների նուդեկցությամբ

Համերգ նվիրված Տեղեկատվական Համադաճում-թյան
150-ամյակին

մայրնվել էին Եվրոպայից հա-
մայնքի եւ ընդհանրապես սիլոնոի
լավագույն ուժերը ունենալ իրենց ե-
րաճեական ծիրով (Ժան Տեր-Մեր-
կերյան, Ժեռար Գաստարյան), մյուս-
ները մեկի ու գրչի ունակությամբ
(Վահագն Տառյան, Աբել Օղլու-
կյան, Ժակ (Հակոբ) Սարգսյան,
Սիրվարդ Դազանյան, Շառլ Ազ-
նավուր, Վահե Գոդել): Համերգի
կազմակերպմանը զուգահեռ Եվրո-
պայի հայ եկեղեցու խորհուրդը,
ՀՀ մեծական ներկայացուցչությունը
եւ Ժնեի «Դիոլոմասիկ կուլտուր»
հրատարակել էին «Հայասանը եւ
երախտադար է Եվրոպային» գր-
ույկը: Հայոց ցեղասպանությանը,
հայ եկեղեցուն, այրուքներին, ե-
րաճեությանը, հայ-Եվրոպայական
հարաբերություններին նվիրված
հոդվածները տպագրված են Եվրո-
պայի ժեսական չորս լեզ-
ուներով գերմաներեն, ֆրանսերեն,
իտալերեն, անգլերեն: Գրույկի
սկզբում գեներված են ՀՀ նախագահ
Ռոբերտ Քոչարյանի եւ Հելվե-
տական Համադաճում-թյան նախագահ
Ֆլավիո Կոսիի ողջույնները:
«Ինչու՞ այս նվագահանդեսը»
հոդվածում Հայ եկեղեցու խորհրդի
աշենադան Ժակ Սարգսյանը հա-
մառոտ ներկայացնում է, թե ինչպես
ծանր եւ դժոխակ դաճերին Եվրո-
պայի լավագույն զավակները
օգնության են հասել հայ ժողովու-
րդին: «Այժմ, երբ ունենալ փորձում են

Եվրոպայի դիվանագիտական
ներկայացուցչության բացումը
եւս չի ուսանա, ասաց դարձն
Սարգսյանը «Ազգ»-ի խմբագրու-
թյունում հանդիման ժամանակ,
մանավանդ որ Եվրոպային ա-
վարակցության ինֆորմացիաները
արդեն վաղուց հյուրընկալվում են
Հայասանի հողում»:

**Մի ֆանի էջ
դասնությունից**
1897 թ. մարտի 4-ին Եվրոպայի
հայաստների կոմիտեի դա-
նակցային կառավարությանը ներ-

ղովուրդը նման ակնիվ մասնակ-
ցություն չէր ցուցաբերել հեռավոր
երկրի համար կազմակերպված
մարդասիրական նախաձեռնու-
թյանը: Գուցե դասճանն այն էր, որ
նախաձեռնողները Եվրոպայի
մավորականներն էին: Թվեմք մի
ֆանի անուն. Լեոպոլդ Ֆավր՝ բա-
նասեր, հնէաբան, ուր անգամ հա-
սել է Կիլիկիա հայ ընտանիքներին
զուստային օգնություն հասցնելու
համար: Գուցե մի Կոչարյանը դա-
նակցային խորհրդի անդամ, Կար-
միր խաչի միջազգային խորհրդի
նախագահ, բժիշկ Ժակոբ Կյունց-
լեր իր կնոջ հետ 8 հազար հայ որ-
բեր է անցկացրել Տավրոսից այն
կողմ Լիբանան: Ժուզեթե Մոսա
Դաճակցային խորհրդի նախագահ,
հայկական հարցը անընդ-
հատ բարձրացրել է Ազգերի լիգա-
յում: «Հայկական հարցը չլուծելը
մարդկության համար գերագույն
խայտառակություն է», հայտարարել
է նա: Ամսոնի Կաթոս: Բոնար՝
«Հայկական օջախ» հիմնադրամի
եւ երկու հայկական դպրոցների
հիմնադիր:
Եվրոպային մյուս արժանապատ-
ությունը 1988 թ. աղետալի երկրա-
շարժից հետո Հայասանին ցրա-
մարված 27 մլն Եվրոպայական
ֆրանկն էր:

Ի. ՇԱՐՈՅԱՆ

Գալուս Տեր-Մկրտչյանի «Հայագիտական ուսումնասիրությունները» Գիտն հակոբյանի աշխատասիրությամբ

ԵՊՀ հայագիտական հետազոտ-
ությունների կենտրոնը, Ամենայն հայոց
կաթողիկոս Գարեգին Առաքելի հո-
վանավորությամբ, լույս է ընծայել
Գալուս Տեր-Մկրտչյանի «Հայագի-
տական ուսումնասիրությունները» Բ
հատորը որոշեալ Պիոն Հակոբյա-
նի աշխատասիրությամբ (Ա հատորը
լույս է տեսել 1979 թ.ին): Հաստում
ընդգրկված է հայագետի փոխաճա-
վալ հետազոտությունների եւ բնագ-
րերի այն մասը, որը առնչվում է 6-րդ
եւ հետագա դարերի հայոց իմաստա-
սիրական եւ աստվածաբանական
ընթացումներին, դավանաբանական
եւ նվիրաբեական խնդիրներին: Ու-
սագրավ են վկայաբանական հու-
սագրությունները «հավասի ու հա-
մոզումի համար գոհված Բրաունյան
նախաձեռնության մասին, որով իրենց
վեհ արարով զամենայն եւս Հա-
յասանյայց Առաքելական եկեղե-
ցին»: Գրում ընդգրկված են Գա-
լուս Տեր-Մկրտչյանի բանավիճա-
յին հոդվածները, հրատարակային
նամակները կաղված հեղինակի
հայագիտական ժառանգության
հետ, նրա կենսագրությունը, հետազո-
տությունների ծագումնաբանությունը
ու ուղևագ-
ծերը ներկայացնող նամակների,
հոդվածների եւ նկատագրություններ:

Նշանավոր հայագետի գիտական
ժառանգության հավաքումն սկսվել է
գրեթե ֆառող դար առաջ ԵՊՀ հա-
յագիտական կենտրոնի վարիչ, հան-
գուցյալ եւ Պիլագայանի նախաձեռ-
նությամբ, անցել ԽՍՀՄ եւ արժա-
սահմանյան արքեր հաստատույն-
ներում ու գրադարաններում դաճվող

նյութերի լուսադասճեններն ստանա-
լու դժվարությունների, որոն ուսում-
նասիրությունների «խնամով» ու
հանելուկային անհետաճումների
ճանադարով:
Գալուս Տեր-Մկրտչյանի հետազո-
տությունները հեղաշարում էին հայա-
գետության մինչ այդ առկա սեսա-
կենտրում նոր ժամանակաբանու-
թյան սկիզբը (5-րդ դարի 80-ական
թվականներ), որ, հակառակ ժամա-
նակակիցների ընդդիմությանը, վե-
րահիմնավորվեց եւ վերահաստա-
վեց Ս. Աբեղյանի ուսումնասիրու-
թյուններում: Տեր-Մկրտչյանի ջանե-
րով վերանայվեցին եւ հրատարակվե-
ցին անցյալ դարասկզբին Լեւոն
Աւսարակեցու եւ իր համախոհների
ժածկագիր նամակները, որոնց
«գաղտնագրերումը» հայագետի ծա-
ռայությունն էր:
Գիրը տպագրվել է Մայր աթոռ Աբ-
եյմիածնի տպարանում Լոնդոնում
գործող «Միհրան եւ Ազնիվ տե-
ֆեան» բարեգործական հիմնադրա-
մի նյութական աջակցությամբ:
Նվիրվում է Հայաստանում Բրաուն-
նությունը ժեսական կրոն հոշակե-
լու 1700-ամյակին:

Լ. Պ.

Գալիս էին ամոնեյու մեր ցավը... Այսօր լրանում է երկրաշարժից հետո մեզ օգնության շնորհակցում սերք օղաշունների ողբերգական վախճանի սասնետրոդ սարեդարչը

Կարծես երեկ էր, որ սեղաբարձվեց
երկր ընդերքը՝ արյունով ու արցուն-
ով օծելով հայոց հողը: Կարծես ե-
րեկ էր, որ հեծկապողող հողը մարդա-
սիրության ու գրաստության խորհր-
դանից դարձավ:
Այդ օրերին աշխարհի Եւրոպե-
րից բարության լույսն էր հասնում Հա-
յասան, սփռվում մեզ: Արժանա-
նյան արքեր ինֆորմացիոն օրը մի ֆա-
նի անգամ հերկում էին Հայասանի
երկինքը՝ իրենց հետ բերելով ամենա-
կարեւորը՝ ջերմություն, հույս ու հա-
վաս...

Սերք մավորակներին
դասվարակությունը վարի վայրում
1989 թվականի աշնանը:

Այսօր էլ հիշողության մեջ չի խու-
նացել 1988-ի դեկտեմբերի 11-ի բեյզ-
րադյան այն հեռուստատեսողությունը, որ-
ում ցույց էր տրվում, թե ինչպես են
սերք օղաշունները հագուստով ու դե-
զորայով բեռնված ինֆորմացիոն դաս-
րասվում թռչել Հայասան: Բարի էր
նրանց կամքն ու ցանկությունը, սա-
կայն ճակատագիրը չար էր ու անողո-
օգնությունը, ավա՜ղ, չիսաավ Հա-
յասան... Սերք յոթ ֆաշոդիների
կյանը մարեց հայոց ավերակ հողում:
Ի՞նչ իմանային, որ դա իրենց վերջին
թռիչքն է լինելու, որ դիտել ավարտին
իրենց կյանը Հայասանում...
Կեզգիտել էր, 12-ը դեկտեմբերի, երբ
Սկոպեդից երեւան թռչող ինֆորմացիոն
մի ֆանի ռոտե հետ վայրէջք դիտել կա-
սարեք «Չվարթոն» օդանավակա-
յանում: Մահաբեր աղետն ավելի Եւրո-
պա հասավ: Օդում բռնկված ինֆոր-
մացիոն վայր ընկավ Եւրոպայի-Արմավիր
մայրուղու՝ Քասախ գետի ափին գտն-
վող հասվածում...
Նրանց ողբերգական վախճանից մի
ֆանի ռոտե անց լարագույն լուրը ա-
րագործն ողորդեց ամբողջ մոլորակը,
ալեկոծեց ու ցավ դասճանեց բոլոր-
ին: Հարավսլավիայում սուգ էր հայ-
տարարված: Ժողովուրդը զլխիկոր
զում էր իր յոթ որդիների մաշը: Հե-
տո հողվածներ, ակնարկներ գրվեցին
նրանց սխրանքների մասին: Մեկ արի
անց Հայասան այցելեցին գոհված օղ-
աշունների այրիներն ու հարազատե-
րը:
Իսկ հետո... հետո բարի կամիք եւ
մարդիկ գտնվեցին Հայաստանում՝
ցանկանալով սերք օղաշունների հիւ-
սակը հավերժացնող հուշարձան կա-
ռուցել վարի վայրում... Այսօր ոչ թե
հուշարձան, այլ Երբ մի հուշարձանա-
լի է կառուցված, որի կենտրոնում
հանում է վերված ինֆորմացիոն թե

հիշեցնող 12 մեք բարձրությամբ մի
հուշարձան: Համալիրի ծախ կողմում
կանգնեցված տուֆակեր հուշակո-
թողին դասկերված են մեք երկու ժո-
ղովուրդների մեծագույն վիճեց սգա-
ցող մայրերը՝ հայուհիներն ու սերբուհիներ:
Անցյալի ողբերգությունները մեզա-
նում ցավասանք հուշեր են թողել: Ու-
րան հեռանում է ժամանակը, անմեղ
զոհերի հիւսակն ավելի է դաշոճա-
նանում ու բյուրեղանում մեզանում:
Բարի խոսքերով արժանանալով այսօր
Իսրայել Թորոսյան անունը: Երեւանի
«Պոլիտաս» գործարանը արհիւր
Եւրոպայի դեկավարած այս մարդու
անմիջական նախաձեռնությամբ ու
գործունեությամբ է ծնունդ առել հայ-
սերբական բարեկամությունը խորհր-
դանոց այդ հուշարձանից: Այսօր
բարի խոսքերով են արժանանում նաեւ
նրանց անունները, ովքեր անմասն լն-
նացին իրենց խոսքով ու գործով մեղ-
մելու հայի ցավը: Այս երկու մեծ ու
աննախադեպ ողբերգություններին է
նվիրված նաեւ երիտասարդ արձակա-
գիր, լրագրող Տիգրան Սիկողոսյանի
«Ինձ տուր տո ցավը» հրատարակա-
խոսական տեսք, որը վերջերս առան-
ձին գրվել լույս է ընծայել մեզակույ-
րի հայկական ֆոնդը:

ՐԱԲԵՆ ՄԻՄՈՆՅԱՆ

Գրանցվեց արժանատիության թղթակիցների ասոցիացիան

ՀՀ արդարադատության նախարա-
րությունում օրերս գրանցվեց եւս մեկ
լրագրողական միություն՝ արժանա-
տիության թղթակիցների ասոցիացիան:
Հիմնադիրներն են Ինեսթրախ, Ռոյթեր,
ԵՄ, Ֆրանսուրես գործակալություններ-
ի եւ BBC, «Ազատություն», «Մա-
յակ» ռադիոկայանների թղթակիցնե-
րը: Հիմնադիր ժողովում ասոցիացիա-
յի նախագահ է ընտրվել Ինեսթրախ
գործակալության թղթակից Տիգրան
Հովհաննիսյանը:
Պէն Հովհաննիսյանը սեղեկագրեց,
որ ասոցիացիան նպատակ ունի միա-
վորել արժանատիության լրագրամի-
ջոցներում աշխատող լրագրողներին,
սեղեկել հեղինակավոր, ազդեցիկ կա-
ռույց, որը կարողանա լուծել կազմա-
կերտության առջեւ դրված խնդիրնե-
րը, դաստիարակ անդամակցող լրագ-
րողների Եւրոպայում, որոնց թիվը արդեն
անցնում է 20-ից: Կազմակերպության
սեղեկումը հավանության է արժանա-
ցել ՀՀ նախագահի կողմից: Ռոյթեր
Քոչարյանի հետ երկու ամիսը մեկ
հանդիպելու ժամանակվա ընթացքում
էլ մեքերի փոխանակությամբ կեցղե-
կանան Հայասանի ֆաղաֆական

կուրսին եւ, ազգային Եւրոպայից ելե-
լով, կփորձեն համակարգել իրենց ա-
սեկիցը: ՀՀ նախագահի բարյացակամ
վերաբերմունքը հույս է ներշնչում
նաեւ հաղթահարելու որոն սեխնկա-
կան խոչընդոտներ:
Ասեմք, որ արժանատիության լրագր-
ամիջոցների հետ համագործակցող լրագ-
րողները դժգոհում են իրենց եւ սեղա-
կան լրագրամիջոցների նկատմամբ որ-
սեւորվող խտրականությանից, իսկա-
նությունները լեւ կարեւորում մեկնա-
բանություններն ալ օտարերկրյա լրագ-
րամիջոցներին, հետեւաբար նրանց
հաղվաղեղ են ընդգրկում դասճանա-
կան դասվարակություններին ուղեկցող
լրագրողների կազմում: Ասոցիացիային
անդամակցելը բաց համարելով արժա-
սահմանյան լրագրամիջոցներին աշ-
խատակցող բոլոր լրագրողների համար,
այնուամենայնիվ, ինչպես նեց կազ-
մակերպության նախագահի դասճան
երեք տարվ ստանճան Տիգրան Հով-
հաննիսյանը, մեծ ուսադրություն են
դարձնելու լրագրողական էրկայի նոր-
մերին, որովհետեւ Հայասանը միջազ-
գային հանրությանը ներկայացնելը
կարեւոր եւ դասախանասու գործ են
համարում:
Մ. Պ.

Թեխյան կենտրոն
ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ
ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԸՌԲՎԻ
ԹԵՄԻ ԱՌԱՋԱՌԳՎԱԿԱՆ
ԳԵՂԱՆԿԱՐՉԱԿԱՆ ՑՈՒՑԱՎԱՆՆԵՍ
Կայծակ վանիկյան
Հովհաննես Սարգսյան
Էդուարդ Շախնյան
Բացումը դեկտեմբերի 17-ին, ժամը 13:00-ին
Թեխյան կենտրոնի, ցուցադրահում, 2-րդ հարկ:

